

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 133/12

Λουξεμβούργο, 18 Οκτωβρίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση C-428/11
Purely Creative κ.λπ. κατά Office of Fair Trading

Απαγορεύονται οι επιθετικές πρακτικές των επαγγελματιών οι οποίες δημιουργούν ψευδή εντύπωση στον καταναλωτή ότι έχει ήδη κερδίσει έπαθλο, ενώ πρέπει να επιβαρυνθεί με κάποιο κόστος προκειμένου να το αποκτήσει

Οι πρακτικές αυτές απαγορεύονται ακόμη και αν το κόστος που επιβαρύνει τον καταναλωτή είναι αμελητέο σε σχέση με την αξία του επάθλου ή δεν αποφέρει κέρδος στον επαγγελματία

Το δίκαιο της Ένωσης σκοπό έχει την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών απαγορεύοντας αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς αυτούς. Απαγορεύει ειδικότερα στις επιχειρήσεις να δημιουργούν την ψευδή εντύπωση στον καταναλωτή ότι έχει ήδη κερδίσει, πρόκειται να κερδίσει, ή αν προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια, θα κερδίσει έπαθλο ή θα αποκομίσει άλλο αντίστοιχο όφελος, ενώ στην πραγματικότητα η δυνατότητα διεκδίκησης του επάθλου ή άλλου οφέλους προϋποθέτει την καταβολή χρημάτων από τον καταναλωτή ή συνεπάγεται δαπάνη.

Η παρούσα υπόθεση έχει ως αντικείμενο διαφορά μεταξύ, αφενός, πέντε βρετανικών επιχειρήσεων με εξειδίκευση στο διαφημιστικό ταχυδρομείο και προσώπων που έχουν εργαστεί στις επιχειρήσεις αυτές και, αφετέρου, του Office of Fair Trading (OFT), αρμόδιου να εποπτεύει την εφαρμογή στο Ηνωμένο Βασίλειο της νομοθεσίας περί προστασίας των καταναλωτών, ειδικότερα όσον αφορά πρακτικές που ακολουθούν οι επαγγελματίες.

Το OFT ζήτησε από τους επαγγελματίες να παύσουν τις πρακτικές τους που περιλάμβαναν αποστολή προσωπικώς απευθυνόμενων επιστολών, κουπονιών και λοιπών διαφημιστικών φυλλαδίων εντός εφημερίδων και περιοδικών με τις οποίες ο καταναλωτής ενημερωνόταν ότι είχε κερδίσει έπαθλο ή βραβείο, η αξία των οποίων μπορούσε να είναι σημαντική ή και απλώς συμβολική. Ο καταναλωτής είχε τη δυνατότητα μεταξύ περισσότερων επιλογών για να ανακαλύψει το έπαθλό του και να αποκτήσει αριθμό διεκδίκησης: είτε έπρεπε να καλέσει τηλεφωνικό αριθμό με επιπλέον χρέωση είτε να χρησιμοποιήσει υπηρεσία γραπτών μηνυμάτων (SMS) είτε ακόμη να λάβει πληροφορίες μέσω συνήθους ταχυδρομικής αποστολής (η τελευταία αυτή μέθοδος ήταν λιγότερο προβεβλημένη). Ο καταναλωτής ενημερωνόταν για το κόστος ανά λεπτό και για τη μέγιστη διάρκεια της τηλεφωνικής κλήσεως, αλλά αγνοούσε ότι ο υπεύθυνος προωθήσεως λάμβανε ορισμένο ποσό επί του κόστους της κλήσεως.

Για παράδειγμα, ορισμένες διαφημίσεις πρότειναν κρουαζιέρες στη Μεσόγειο. Προκειμένου να λάβει το έπαθλο αυτό, ο καταναλωτής έπρεπε να πληρώσει ειδικότερα την ασφάλιση, συμπληρωματικό ποσό για καμπίνα ενός ή δύο κρεβατιών και να καταβάλει, κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, έξοδα διατροφής και ποτών, καθώς και λιμενικά τέλη. Έτσι, δύο ζευγάρια δύο ατόμων θα έπρεπε να πληρώσουν 399 λίρες στερλίνες (GBP) ανά άτομο προκειμένου να συμμετάσχουν στην κρουαζιέρα αυτή.

Όπως εξήγησαν οι επαγγελματίες αυτοί με τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν στο Δικαστήριο, σημαίνουσα αξία έχουν γι' αυτούς οι ενημερωμένες βάσεις δεδομένων με τις οποίες εντοπίζονται συμμετέχοντες προτιθέμενοι να ανταποκριθούν σε διαφημίσεις περιλαμβάνουσες έπαθλα, καθώς οι βάσεις αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν προκειμένου να προταθούν στους καταναλωτές άλλα προϊόντα ή για παραχώρησή τους σε άλλες εταιρίες που θα επιθυμούσαν να προτείνουν τα δικά τους προϊόντα.

Το Δικαστήριο ερωτάται σχετικά με το συμβατό προς το δίκαιο της Ένωσης τέτοιων πρακτικών και ειδικότερα σχετικά με το αν οι επαγγελματίες μπορούν να επιβάλουν κόστος, έστω και αμελητέο, σε καταναλωτή στον οποίο ανακοινώθηκε ότι έχει κερδίσει ένα έπαθλο.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο κρίνει ότι το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει **επιθετικές πρακτικές με τις οποίες δημιουργείται στον καταναλωτή η ψευδής εντύπωση ότι έχει ήδη κερδίσει ένα έπαθλο, ενώ πρέπει να καταβάλει χρήματα ή να επιβαρυνθεί με κάποιο κόστος προκειμένου να ενημερωθεί σχετικά με τη φύση του ή να προβεί σε ενέργειες για να το αποκτήσει.**

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι απαγορεύονται τέτοιου είδους πρακτικές **ακόμη και όταν το επιβαλλόμενο στον καταναλωτή κόστος είναι αμελητέο** (όπως, για παράδειγμα, το κόστος ενός γραμματοσήμου) σε σχέση με την αξία του επάθλου ή **δεν αποφέρει οποιοδήποτε όφελος στον επαγγελματία.**

Εξάλλου, αυτές οι επιθετικές πρακτικές απαγορεύονται ακόμη και όταν είναι δυνατή η διεκδίκηση του επάθλου με διάφορες μεθόδους προτεινόμενες στον καταναλωτή, έστω και αν μία εξ αυτών είναι δωρεάν.

Το Δικαστήριο, τέλος, απαντά ότι εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια η εκτίμηση της ενημερώσεως που παρέχεται στους καταναλωτές προς τους οποίους απευθύνονται οι πρακτικές αυτές με γνώμονα τη σαφήνεια και τη δυνατότητα κατανοήσεώς της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582